

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

בכפרומה דרבנן. בזמן הזה: ולא ידעין אי להאי על ואי להאי על. על. אי מרבינן בדיקה לתריחיהו אי לא: היינו שני שבילין. מהא דמנן יבני שני שבילין מנינו למיפסע: אחד טמא. קבר מוטל בו לרחוץ וממלא ביה כולו ואין עובר בו שלא יאחיל: ואלך ועשה טהור. נגע טהור: וטהור: וכו'. וכל שבין יודעין וזהו ששניצל שהלך זה לא הלך זה והשעתא ודאי אחד מהן טמא: אם ששאלו. כל א' לתכס ספקו בפני עצמו טהור ואין צד יכול לעמול בדיקתיהם (ל)ו בספק טומאה ברה"ר ספקספקו טהור ואם בלא בנת אחת האהל ובהוראה אחת יש לנו לומר שמאין וא' טהורין וא' אפשר לנו לומר להם טהורים אחת שיהי האחד ודאי טמא: רבי יוסי אומר כין כך וכין כך ששאלין גרבי: כוס אחד זה דברי מהכלל טהורין. אע"פ שכל אחד אומר לפניהו כך היה העששהו ואין וכל יוצירי אבל איני נשאל אלא על עצמי ומה טמא עלי: עליו ועל חבירו. ומה טמא על עיני ר' יוסי מדמי להו בנת אחת ואע"פ שאין שטין לפניו וכן אחת הוראה אחת לשבילין או שמאין אחת או טהורין אחת והרי אין אחת יכול לומר טהורין אחת: ויורה דמאי לנו לזה אחד זה. ואולי ואין חמץ שואל אלא ספק טהור ששנינו לו טהור אחת שיהי ספק טהור הוא ומעמלו יבין שאף חבירו נזהרו אבל ששאלו שאלין במחן כדכתיב ריבור רכך אהליהו לשנין טהור. וביני ביני נמי אם בלא שאלו ה' לעמלו זה בפני עצמו אמרין ליה וכל חד די אחת לרץ לנדוק דמין בדיקת חמץ דרבנן תליין לקולא וימרימיה ספק מוטל ואי בנת אחת בלא שטין לרבינן בדיקה: ספק על נגעים: או לא נגעים: כעשה. הרבה נגעים: הפסוקים יחד קרי בקעה: ויביטום הנשמים. היא בקעה רשות היחיד לעומתה מפני שכבר נגמ' שהורע ואין רשות לכל אדם ליכנס וכן ק"ל) שפך טומאה ברה"ר חסד ספקו טמא: כעשה פלוני. כלומר בנחת השדות ויודעין אנו בלאו היא וכל שדה ושדה מקיימת בתנאים: ובמקום הלוי. כעשה זו: וטחמין. ודלוי היא ספק טומאה וטחמין ודלוי היא ספק טומאה

נרביה" ור"א לא חשבו לה ספק טומאה אלא"כ נכנס לשדה אצל
אחיו יודע אם האהיל אם לא אצל השמא הוא ליה ספק ספקיא. וגבי
נחמס אפילו נכנס מרוד דרין בדדיקא חמך דרבנן תלין לקולא:
העכבר נכנס לבית לפניו ובדק בעל הית אחרי ואל
שפחה: **כל דבר שצחוק טומא.** בחמקת נדה גל טמא שחמבר
עצם שי גלין טהורין בדקו אחד מהן ומצא טהור הוא טהור ושני
טמאים שנים ומצאן טהורין הן טהורין והשלישי טמא שלשתן ומצאן
טהורים כולן טמאים שהיה ר"מ אומר כל דבר שצחוק טומאה
ועולם הוא בטומאתו עד שידע כל שטומאה הן ירקא וסכמס
אומרים ברוך בקרקע וחומר עד שיגיע לפעל או לקרקע בטמא
שלא וזה ממקומו לעולם ואם לא מצא חולין ואומרים בא עורב ו
אכלה בדדיקא חמך דרבנן: **על ודק ואשפת.** נכנס העכבר בפני
אם לאו: **אב כר כר.** אין ידוע היכן מקומו: **מלא בא ק**
עד מעשר שני: מעורבין. מכל סלעים בשוה מנה ואומר כ
ומעלה הסלעים לירושלים: **הכל חולין.** שמהם נעל ואלו הוצא
לצורך לבדוק כל הבית שמא גדרוס חולדות והעשר הנמצאות איש
הוא אי מן הראשונים הכא נמי אי"ל לבדוק ולחור אלא על הפרוסה

ב'בתרומה דרבנן בחמיז דאורייתא מי אמרינן
אטו בדיקת חמץ דאורייתא דרבנן היא
ד'מדאורי' בביטול בעלמא סגי ליה "צבור
אחד של חמץ ולפניו ב' בתים בדוקין ואתא
עקבך ושקל ולא ידעינן אי להאי על אי להאי
על היינו שני שבילין" דתנן שני שבילין א'
טומא וא' טהור והלך באחד מהן ועשה
טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות
דברי יהודה אומר אם נשאלו בה בפני עצמן
וזה בפני עצמן טהורין שניהן יבבת אחת
טמאין רבי יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין
אמר רבא ואיתימא רבי יוחנן בבת אחת
דברי הכל טמאין מזה אחר זה דברי הכל
טהורין לא נחלקו אלא בלא להשאל עליו
ועל חבירו רבי יוסי מדרמי ליה לבת אחת
ורבי יהודה מדרמי ליה לזה אחר זה ספק על
ספק לא על היינו בקעה ובפלוגתא דר"א
ורבנן ד'תנן הנכנס לבקעה בימות הגשמים
בטומאה בשדה פלונית ואמר אחד הלתי
בבוקום הלו ואיני יודע אם נכנסתי באותה
שדה ואם לא נכנסתי ר"א מטהר וחכמים
מטמאין שהיה ר"א אומר ספק ביאה מטהר
ספק מגע טומאה טמא על וברק ולא אישכח
פלוגתא דר"מ ורבנן ד'תנן היה ר"מ אומר
כל דבר שבחוקת טומאה לעולם הוא
בטומאתו עד שיוודע לך הטומאה היכן היא
יוחכמים אומרים בודק עד שמגיע לסלע או
לרקקת בתולה יעל וברק ואשכח פלוגתא
דר' ורשב"ג ד'תניא שדה שנאבד בה קבר
הינכנס לתוכה טמא נמצא בה קבר הינכנס
לתוכה טהור שאני אומר קבר שאבד הוא
קבר שנמצא דברי ר' רשב"ג אומר תיבדק
כל השדה כילה הניח מ' ומצא " פלוגתא
דר' ורבנן ד'תניא הניח מנה ומצא מאתים
חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי ר'
וחכ"א ד'הכל חולין הניח " ומצא תשע היינו
סיפא ד'תניא הניח מאתים ומצא מנה מנה
מונח ומנה מוטל דברי ר' וחכ"א ד'הכל חולין
הניח

הרי טוב ואם לאו כל מקום
הקשה לפרש"י דאיך יכול ל
אמר טיבעא אט

הנריח עשר ומצא תשע פ
הוא קבר שאכד הוא
ולרבנן עד שמלא עשר כדפ
דומיא דפלוגתא דרבי ורבנן
במסות קשורים אבל כשאין
זה צוה ואף על גב דהשת

לה בא עכבר ונטלה. וגבי
ובדק בעל הבית אחריו
ללאחר זמן ואין ידוע
שהן משות מעשר שני
אחרי כן. וגבי חמץ נמי
אחר הביאן כאן: היינו
האבודים ולרבנן תריך לחזר

4

עין משפט
נר מצוה

קא א מ״ס פ״ב מהל' חתן לז' א' תפג' לזכרן ק' ט״שׁ א״ח ס״י חלש ספיק ב' **קב** ב ב מ״ס פ״ט הל' אה״ט ומוצא הלש' ב' **קג** ד מ״ס פ״ב הל' ופ״ס מהל' חתן ס״י י' **קד** ה ו מ״ס הל' חתן ס״ס מהלכות נישואין מה מ״ס ט״שׁ א״ח ס״י חלש ס״ד **קה** ו מ״ס פ״ב מהל' נישואין מה מ״ס הל' חתן ס״ס ט״שׁ א״ח ס״י חלש ספיק ב'

רבינו חננאל

[illegible]

הבית